

תת"ע 299/01/20 - רביע ח'טיב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 299-01-20 מדינת ישראל נ' רביע ח'טיב
תיק חיצוני: 90119262773

מספר בקשה: 3

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

כבוד השופטת רונה פרסון
רביע ח'טיב
מדינת ישראל

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 22.1.20 (להלן: "פסק הדין").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה בחוסר זהירות, עבירה מיום 21.11.18, ונגזר עליו קנס בסך 700 ₪.

3. המבקש טען כי הגיש בקשה להישפט ולא קיבל זימון לדיון ולכן לא התייצב בבית המשפט. טען כי ביום 26.3.20 הגיע לסניף הדואר כדי לשלם קנס בתיק אחר, ואז נודע לו כי קיים קנס נוסף שעליו לשלם, ומבדיקה שערך באמצעות ב"כ עלה כי ניתן פסק דין בהיעדרו בתיק דנן. טען כי אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש" וכי אין מדובר במסירה כדיון. טען כי חלה התיישנות על העבירה מאחר וכתב האישום הוגש למעלה משנה לאחר בקשתו להישפט וכשנה ממועד ביצוע העבירה, באופן הנוגד את סעיף 225(א) לחוק סדר הדין הפלילי, הקובע כי אין להגיש כתב אישום אם עברה למעלה משנה מיום ביצוע עבירת הקנס. טען כי סיכויי הגנתו טובים מאד וכי לא ביצע העבירה המיוחסת לו. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקש לקבל יומו בבית המשפט.

4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.

5. לאחר ששקלתי טענות המבקש ועיינתי באישור המסירה, ובהיעדר תגובת המשיבה, החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת

פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

יש לציין כי מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על פסק הדין נשלחה למבקש ובהיעדר הנמען נמסרה למי שגר עימו בבית ונראה כי מלאו לו 18 שנה, בתאריך 8.2.20, ומכאן שהמבקש גם לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק.

עם זאת, מעיון באישור המסירה עולה כי חסרים בו פרטים מהותיים, כמו תאריך, שם המוסר וחתימתו.

8. אשר לטענת ההתיישנות שהעלה המבקש, סעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי, קובע כי "**עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב)...**"

סעיף 225 א(ב) לחוק קובע כי "**אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א).**"

סעיף 230 לחוק קובע כי "**הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו...**"

יצוין כי המבקש לא צירף כל אסמכתא ביחס למועד בו שלח את בקשתו להישפט ואף לא צירף את ההודעה כי בקשתו להישפט התקבלה ולא ציין מועדה. עוד יצוין כי המבקש לא צירפה תגובתה לבקשה.

9. במכלול הנסיבות ולאחר שנתתי דעתי גם לכך כי המבקש לא פירט טענות הגנתו, החלטתי ליתן

למבקש יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

10. סיכומו של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסך של 400 ₪, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 1.7.20 שאחרת, יוותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין יובא התיק בפניי לצורך קביעת מועד לדיון.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, ה' סיוון תש"פ, 28 מאי 2020, בהעדר הצדדים.